

¹وَكَانَ إِلَيَّ كَلَامُ الرَّبِّ،² وَأَنْتَ يَا ابْنُ آدَمَ، هَلْ تَدِينُ، هَلْ تَدِينُ مَدِينَةَ الدَّمَاءِ. فَعَرَّفَهَا كُلَّ رَجَاسَاتِهَا³ وَقُلْ، هَكَذَا قَالَ السَّيِّدُ الرَّبُّ، أَنْتِهَا الْمَدِينَةُ السَّافِكَةُ الدَّمَاءَ فِي وَسْطِهَا لِتِيَانِي وَفُتْهَا، الصَّانِعَةُ أَضْثَامًا لِنَفْسِهَا لِتَتَجَسَّسَ بِهَا،⁴ قَدْ أَثْمِتَ يَدِيكَ الَّذِي سَقَكْتَ، وَتَجَسَّسْتَ نَفْسَكَ بِأَضْثَامِكَ الَّتِي عَمِلْتَ، وَقَرَّيْتَ أَيَّامَكَ وَبَلَغْتَ سِنِيكَ. فَلِذَلِكَ جَعَلْتُكَ غَارًا لِلْأَمَمِ وَشُحْرَةً لِجَمِيعِ الْأَرَضِيِّ. ⁵الْقَرِيبَةُ إِلَيْكَ وَالْبَعِيدَةُ عَنْكَ يَسْخَرُونَ مِنْكَ، يَا تَحِيَّةَ الْإِسْمِ يَا كَثِيرَةَ الشَّعْبِ. ⁶هُودًا رُؤَسَاءُ إِسْرَائِيلَ، كُلُّ وَاحِدٍ حَسَبَ اسْتِطَاعَتِهِ، كَانُوا فِيكَ لِأَجْلِ سَفْكِ الدَّمَاءِ. ⁷فِيكَ أَهَأْتُوا أَبَا وَأُمَّ. فِي وَسْطِكَ عَامَلُوا الْعَرِيبَ بِالظُّلْمِ. فِيكَ اضْطَهَدُوا الْيَتِيمَ وَالْأَرْمَلَةَ. ⁸أَزْدَرَيْتَ أَقْدَاسِي وَتَجَسَّسْتَ سُتُوبِي. ⁹كَانَ فِيكَ أَتَاسٌ وَشَأْنٌ لِسَفْكِ الدَّمَاءِ، وَفِيكَ أَكَلُوا عَلَى الْجِبَالِ. فِي وَسْطِكَ عَمَلُوا زَبِيلَةً. ¹⁰فِيكَ كَشَفَ الْإِنْسَانُ عَوْرَةَ أَبِيهِ. فِيكَ أَذَلُوا الْمُتَجَسِّسَةَ بِطَمْنِهَا. ¹¹إِنْسَانٌ فَعَلَ الرَّجْسَ بِأَمْرَاهُ قَرِيبِهِ. إِنْسَانٌ تَجَسَّسَ كَنَّتَهُ بِزَبِيلَةٍ. إِنْسَانٌ أَذَلَّ فِيكَ أُخْتَهُ بِنْتِ أَبِيهِ. ¹²فِيكَ أَخَذُوا الرِّشْوَةَ لِسَفْكِ الدَّمَاءِ. أَخَذَتِ الرَّبَّاءُ وَالْمُرَاتِحَةُ وَسَلَبَتِ أَقْرَبَاءَكَ بِالظُّلْمِ، وَتَسَبَّيْتُ يَقُولُ السَّيِّدُ الرَّبُّ. ¹³فَهَنَنْدًا قَدْ صَفَقْتُ بِكَفِّي بِسَبَبِ حَطْفِكَ الَّذِي حَطَفْتَ، وَبِسَبَبِ دَمِكَ الَّذِي كَانَ فِي وَسْطِكَ. ¹⁴قَهْلُ يَبُثُّ قَلْبُكَ أَوْ تَقْوَى يَدَاكَ فِي الْيָأَمِ الَّتِي فِيهَا أَعَامِلُكَ. أَنَا الرَّبُّ تَكَلَّمْتُ وَسَافَعْتُ. ¹⁵وَأَبْذَلْتُ بَيْنَ الْأَمَمِ، وَأَزْدَرَيْتُكَ فِي الْأَرَضِيِّ، وَأَزْبَلْتُ تَجَاسَّتِكَ مِنْكَ. ¹⁶وَتَدْتَسِينَ بِنَفْسِكَ أَمَامَ غُيُونِ الْأَمَمِ، وَتَعْلَمِينَ أَنِّي أَنَا الرَّبُّ. ¹⁷وَكَانَ إِلَيَّ كَلَامُ الرَّبِّ، يَا ابْنُ آدَمَ، قَدْ صَارَ لِي بَيْتُ إِسْرَائِيلَ رَعْلًا. كُلُّهُمْ نُحَاسٌ وَقَصْدِيرٌ وَحَدِيدٌ وَرَصَاصٌ فِي وَسْطِ كُورٍ. صَارُوا رَعْلَ فِصَّةٍ. ¹⁹لِأَجْلِ ذَلِكَ هَكَذَا قَالَ السَّيِّدُ الرَّبُّ، مِنْ حَيْثُ أَنْتُمْ كُلُّكُمْ صِرْتُمْ رَعْلًا، فَلِذَلِكَ هَنَنْدًا أَجْمَعُكُمْ فِي وَسْطِ أُورُشَلِيمَ ²⁰جَمْعَ فِصَّةٍ وَنُحَاسٍ وَحَدِيدٍ وَرَصَاصٍ وَقَصْدِيرٍ إِلَى وَسْطِ كُورٍ لِنَفْخِ النَّارِ عَلَيْهَا لِيَسْجُفَ، كَذَلِكَ أَجْمَعُكُمْ بِغَضَبِي وَسَخَطِي وَأَطْرَحُكُمْ وَأُسْهِكُكُمْ. ²¹فَأَجْمَعُكُمْ وَأَنْفُخُ عَلَيْكُمْ فِي بَارِ غَضَبِي، فَتُسَبِّكُونَ فِي وَسْطِهَا. ²²كَمَا تُسَبِّكُ الْفِصَّةُ فِي وَسْطِ الْكُورِ كَذَلِكَ تُسَبِّكُونَ فِي وَسْطِهَا، فَتَعْلَمُونَ أَنِّي أَنَا الرَّبُّ سَكَبْتُ سَخَطِي عَلَيْكُمْ. ²³وَكَانَ إِلَيَّ كَلَامُ الرَّبِّ، يَا ابْنُ آدَمَ، قُلْ لَهَا، أَنْتِ الْأَرْضُ الَّتِي لَمْ تَطْهَرِي. لَمْ يُنْظَرِ عَلَيْهَا فِي يَوْمِ

¹Und des HERRN Wort geschah zu mir und sprach: ²Du Menschenkind, willst du nicht strafen die mörderische Stadt und ihr anzeigen alle ihre Greuel? ³Sprich: So spricht der HERR HERR: O Stadt, die du der Deinen Blut vergießest, auf daß deine Zeit komme, und die du Götzen bei dir machst, dadurch du dich verunreinigst! ⁴Du verschuldest dich an dem Blut, das du vergießt, und verunreinigst dich an den Götzen, die du machst; damit bringst du deine Tage herzu und machst, daß deine Jahre kommen müssen. Darum will ich dich zum Spott unter den Heiden und zum Hohn in allen Ländern machen. ⁵In der Nähe und in der Ferne sollen sie dein spotten, daß du ein schändlich Gerücht haben und großen Jammer leiden müssest. ⁶Siehe, die Fürsten in Israel, ein jeglicher ist mächtig bei dir, Blut zu vergießen. ⁷Vater und Mutter verachten sie, den Fremdlingen tun sie Gewalt und Unrecht, die Witwen und die Waisen schinden sie. ⁸Du verachtest meine Heiligtümer und entheiligst meine Sabbate. ⁹Verräter sind in dir, auf daß sie Blut vergießen. Sie essen auf den Bergen und handeln mutwillig in dir; ¹⁰sie decken auf die Blöße der Väter und nötigen die Weiber in ihrer Krankheit ¹¹und treiben untereinander, Freund mit Freundes Weibe, Greuel; sie schänden ihre eigene Schwiegertochter mit allem Mutwillen; sie notzüchtigen ihre eigenen Schwestern, ihres Vaters Töchter; ¹²sie nehmen Geschenke, auf daß sie Blut vergießen; sie wuchern und nehmen Zins voneinander und treiben ihren Geiz wider ihren Nächsten und tun einander Gewalt und

الْعَصَبِ.²⁵ فَثَنَّهُ أُنْبِيَائِهَا فِي وَسْطِهَا كَأَسَدٍ مُرْمَجٍ يَخْطِفُ الْقَرِيسَةَ. أَكَلُوا نُفُوسًا. أَخَذُوا الْكَثْرَ وَالنَّفِيسَ. أَكْتَرُوا أَرَامِلَهَا فِي وَسْطِهَا.²⁶ كَهَنَتُهَا خَالَقُوا شَرِيعَتِي وَنَجَسُوا أَقْدَاسِي. لَمْ يُمَيِّزُوا بَيْنَ الْمُقَدَّسِ وَالْمُحَلَّلِ، وَلَمْ يَعْلَمُوا الْقُرْقُ بَيْنَ النَّجِسِ وَالطَّاهِرِ، وَخَجَبُوا عُيُوتَهُمْ عَنْ سُبُوتِي فَتَدَنَسَتْ فِي وَسْطِهِمْ.²⁷ رُؤْسَاؤُهَا فِي وَسْطِهَا كَذَبَاتٍ خَاطِقَةٍ خَطَفًا لِسَفْكِ الدِّمِّ، لِإِهْلَاكِ النُّفُوسِ لِاِكْتِسَابِ كَسَبٍ.²⁸ وَأُنْبِيَائُهَا قَدْ طَيَّبُوا لَهُمْ بِالطَّقَالِ، رَائِينَ بَاطِلًا وَعَارِفِينَ لَهُمْ كَذِبًا، قَائِلِينَ، هَكَذَا قَالَ السَّيِّدُ الرَّبُّ وَالرَّبُّ لَمْ يَتَكَلَّمْ.²⁹ شَعَبُ الْأَرْضِ طَلَمُوا طَلْمًا وَعَصَبُوا عَصَبًا، وَاصْطَهَدُوا الْفَقِيرَ وَالْمُسْكِينَ، وَطَلَمُوا الْغَرِيبَ يَغَيِّرُ الْحَقَّ.³⁰ وَطَلَبْتُ مِنْ بَيْنِهِمْ رَجُلًا بَيْنِي جِدَارًا وَيَقِفُ فِي النَّعْرِ أَمَامِي عَنِ الْأَرْضِ لِكَيْلَا أَخْرِبَهَا، فَلَمْ أَجِدْ.³¹ فَسَكَنْتُ سَخَطِي عَلَيْهِمْ. أَفْتَيْتُهُمْ بِنَارٍ عَصِي. جَلَبْتُ طَرِيقَهُمْ عَلَى رُؤُوسِهِمْ يَقُولُ السَّيِّدُ الرَّبُّ.

vergessen mein also, spricht der HERR HERR.¹³ Siehe, ich schlage meine Hände zusammen über den Geiz, den du treibst, und über das Blut, so in dir vergossen ist.¹⁴ Meinst du aber, dein Herz möge es erleiden, oder werden es deine Hände ertragen zu der Zeit, wann ich mit dir handeln werde? Ich, der HERR, habe es geredet und will's auch tun¹⁵ und will dich zerstreuen unter die Heiden und dich verstoßen in die Länder und will deinem Unflat ein Ende machen,¹⁶ daß du bei den Heiden mußt verflucht geachtet werden und erfahren, daß ich der HERR sei.¹⁷ Und des HERRN Wort geschah zu mir und sprach:¹⁸ Du Menschenkind, das Haus Israel ist mir zu Schlacken geworden und sind alle Erz, Zinn, Eisen und Blei im Ofen; ja, zu Silberschlacken sind sie geworden.¹⁹ Darum spricht der HERR HERR also: Weil ihr denn alle Schlacken geworden seid, siehe, so will ich euch alle gen Jerusalem zusammentun.²⁰ Wie man Silber, Erz, Eisen, Blei und Zinn zusammentut im Ofen, daß man ein Feuer darunter aufblase und zerschmelze es, also will ich euch auch in meinem Zorn und Grimm zusammentun, einlegen und schmelzen.²¹ Ja ich will euch sammeln und das Feuer meines Zorns unter euch aufblasen, daß ihr darin zerschmelzen müsset.²² Wie das Silber zerschmilzt im Ofen, so sollt ihr auch darin zerschmelzen und erfahren, daß ich, der HERR, meinen Grimm über euch ausgeschüttet habe.²³ Und des HERRN Wort geschah zu mir und sprach:²⁴ Du Menschenkind, sprich zu ihnen: Du bist ein Land, das nicht zu reinigen ist, wie eines, das nicht beregnet

wird zur Zeit des Zorns.²⁵ Die Propheten, so darin sind, haben sich gerottet, die Seelen zu fressen wie ein brüllender Löwe, wenn er raubt; sie reißen Gut und Geld an sich und machen der Witwen viel darin.²⁶ Ihre Priester verkehren mein Gesetz freventlich und entheiligen mein Heiligtum; sie halten unter dem Heiligen und Unheiligen keinen Unterschied und lehren nicht, was rein oder unrein sei, und warten meiner Sabbate nicht, und ich werde unter ihnen entheiligt.²⁷ Ihre Fürsten sind darin wie die reißenden Wölfe, Blut zu vergießen und Seelen umzubringen um ihres Geizes willen.²⁸ Und ihre Propheten tünchen ihnen mit losem Kalk, predigen loses Gerede und weissagen ihnen Lügen und sagen: "So spricht der HERR HERR", so es doch der HERR nicht geredet hat.²⁹ Das Volk im Lande übt Gewalt; sie rauben getrost und schinden die Armen und Elenden und tun den Fremdlingen Gewalt und Unrecht.³⁰ Ich suchte unter ihnen, ob jemand sich zur Mauer machte und wider den Riß stünde vor mir für das Land, daß ich's nicht verderbte; aber ich fand keinen.³¹ Darum schüttete ich meinen Zorn über sie, und mit dem Feuer meines Grimmes machte ich ihnen ein Ende und gab ihnen also ihren Verdienst auf ihren Kopf, spricht der HERR HERR.